

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering ⁽¹⁾, idet
 - den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at sikkerhedsmyndigheden er uafhængig af alle jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, ansøgere om sikkerhedscertifikater og ordregivere, og
 - den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at undersøgelsesorganet er uafhængigt af jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende, at Republikken Polen ikke på behørig måde har gennemført princippet om, at undersøgelsesorganet (nemlig Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych [den nationale kommission til undersøgelse af jernbaneulykker] [PKBWK]) med hensyn til organisation, retlig struktur og beslutningstagning skal være uafhængigt, således som det kræves i artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/49/EF, i den polske retsorden. Den vedtægt, som PKBWK har fået, sikrer ikke denne kommissions uafhængighed. PKBWK er en integreret bestanddel af det ministerium, der har kompetence på området for transportspørgsmål, og kommissionens uafhængighed af ministeriet og af infrastrukturforvalterne er på ingen måde sikret. Derudover handler PKBWK ikke i eget navn; den minister, der har kompetence på området for transportspørgsmål, udnævner og afskediger både PKBWK's formand, dennes stedfortræder og sekretær samt PKBWK's faste medlemmer og *ad hoc*-medlemmer. I øvrigt har den minister, der har kompetence på området for transportspørgsmål, ikke ved passende bestemmelser stillet de nødvendige midler til rådighed for PKBWK, for at gøre det muligt for denne kommission at udføre sine opgaver.

Kommissionen gør derudover gældende, at Republikken Polen ikke har gennemført artikel 16, stk. 1, i direktiv 2004/29/EF behørigt, fordi sikkerhedsmyndigheden (nemlig Prezes Urzędu Transportu Kolejowego [bestyrelsen for jernbane-myndigheden]) med hensyn til organisation, retlig struktur og beslutningstagning ikke er uafhængig af alle jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, ansøgere om sikkerhedscertifikater og ordregivere.

⁽¹⁾ EUT L 164, s. 44.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 26. oktober 2016 — Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag m.fl.mod Dödsboet efter Ingvar Mattsson

(Sag C-542/16)

(2017/C 014/31)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson og Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Sagsøgt: Dødsboet efter Ingvar Mattsson

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Omfatter direktiv 2002/92 ⁽¹⁾ virksomhed, hvor forsikringsformidleren ikke har haft til hensigt at indgå en reel forsikringsaftale? Har det nogen betydning om fraværet af en sådan hensigt allerede forelå før eller først efter, at virksomheden blev indledt?
 - b) Har det — i den i spørgsmål 1 a) anførte situation — nogen betydning om formidleren ud over den fiktive virksomhed også har drevet en reel forsikringsformidlingsvirksomhed?
 - c) Har det — stadig i den i spørgsmål 1 a) anførte situation — nogen betydning, at virksomheden udadtil fremstår for kunden som indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler? Har kundens, velbegrundede eller ugrundede, opfattelse af, hvorvidt der er tale om forsikringsformidling, nogen betydning?
- 2) a) Regulerer direktiv 2002/92 en sådan, økonomisk eller anden, rådgivning, som gives i forbindelse med formidlingen af en forsikring, men som ikke i sig selv tager sigte på tegning eller opretholdelse af en forsikringsaftale? Hvad gælder i denne henseende særligt angående rådgivning vedrørende placering af kapital inden for rammerne af en kapitalforsikring?
 - b) Er en sådan rådgivning som anført i 2 a), når den definitionsmæssigt udgør investeringsrådgivning i henhold til direktiv 2004/39 ⁽²⁾, også eller i stedet for omfattet af bestemmelserne i dette direktiv? Hvis en sådan rådgivning også er omfattet af direktiv 2004/39, skal det ene regelsæt da anvendes fremfor det andet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9.12.2002 om forsikringsformidling (EFT L 9, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 28. oktober 2016 — Marcandi Limited, der handler under navnet »Madbid« mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-544/16)

(2017/C 014/32)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marcandi Limited, der handler under navnet »Madbid«

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I henhold til den korrekte fortolkning af artikel 2, stk. 1, artikel 24, 62, 63, 65 og 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede:
 - a) er Madbids udstedelse af kreditter til brugerne mod betaling af penge da:
 - i) »forudgående transaktioner«, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, af den art, som Domstolen identificerede i [dom af 16.12.2010, MacDonald Resorts Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, C-270/09, EU:C:2010:780], præmis 23-42, eller